

Правління Національного банку України
ПОСТАНОВА

30 травня 2017 року

м. Київ

№ 45

Про запровадження обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті та встановлення розміру обов'язкового продажу таких надходжень

Відповідно до статті 387 Господарського кодексу України, статей 7, 7¹, 15, 25, 44, 45, 56 Закону України “Про Національний банк України”, статей 6, 11, 13 Декрету Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1993 року № 15-93 “Про систему валютного регулювання і валютного контролю”, а також з метою підтримки стабільності валютного ринку України Правління Національного банку України **постановляє**:

1. Установити вимогу щодо обов'язкового продажу на міжбанківському валютному ринку України надходжень в іноземній валюті із-за кордону на користь юридичних осіб, які не є уповноваженими банками, фізичних осіб-підприємців, іноземних представництв (крім офіційних представництв), на рахунки, відкриті в уповноважених банках для ведення спільної діяльності без створення юридичної особи, а також надходжень в іноземній валюті на рахунки резидентів, відкриті за межами України на підставі індивідуальних ліцензій Національного банку України.

Надходження в іноземній валюті, зазначені в абзаці першому цього пункту, підлягають обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України, у тому числі безпосередньо Національному банку України, у розмірі 50 відсотків. Решта надходжень в іноземній валюті залишається в розпорядженні резидентів та нерезидентів і використовується ними відповідно до правил валютного регулювання.

2. Не підлягають обов'язковому продажу на міжбанківському валютному ринку України надходження в іноземній валюті:

1) на користь держави або під державні гарантії;

2) за кредитами, позиками, що залучаються відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або від міжнародних фінансових організацій, членом яких є Україна,

або від міжнародних фінансових організацій, за договорами з якими Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям;

3) за кредитами, що надаються резиденту-позичальнику шляхом сплати іноземним кредитором коштів за зобов'язаннями цього резидента перед нерезидентом-експортером згідно із зовнішньоекономічним договором без зарахування кредитних коштів на рахунок резидента в уповноваженому банку, за умови, що такий кредит надається банком-нерезидентом та/або за участю іноземного експортно-кредитного агентства;

4) за проектами (програмами) міжнародної технічної допомоги, що пройшли державну реєстрацію;

5) за проектами, що здійснюються на підставі угод між Україною і Європейським Союзом про участь України в міжнародних програмах Європейського Союзу;

6) за міжнародно-технічними програмами і проектами, зареєстрованими відповідно до частин п'ятої і шостої статті 66 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність";

7) у вигляді грантів від міжнародних фінансових організацій, членом яких є Україна, на користь юридичної особи-резидента, фінансування якої здійснюється за рахунок таких грантів та в органах управління якої бере участь Уряд України;

8) що надійшли у вигляді грошового забезпечення (гарантійний внесок, застава, завдаток, депозит, гарантія) з метою участі нерезидента в аукціонах/торгах/тендерах;

9) що надійшли для здійснення іноземних інвестицій в Україну;

10) на кореспондентські рахунки банків-нерезидентів в іноземній валюті, відкриті в уповноважених банках;

11) за операціями з розміщення депозитів банками-нерезидентами на рахунках в уповноважених банках;

12) на користь резидентів-посередників за договорами комісії, доручення, консигнації або за агентськими угодами, що підлягають подальшому перерахуванню власникам коштів. Якщо надходження в іноземній валюті підлягають подальшому перерахуванню власникам коштів, які обслуговуються в уповноважених банках, то уповноважені банки здійснюють обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті відповідно до вимог цього пункту;

13) за операціями з обміну іноземної валюти на рахунках резидентів, відкритих за межами України на підставі індивідуальних ліцензій Національного банку України;

14) що надійшли як благодійна допомога на користь її набувачів;

15) повернені за ініціативою іноземного банку-отримувача/посередника за умови, що зазначені кошти були повернені протягом семи днів після дня їх перерахування уповноваженим банком;

16) що надійшли як помилковий переказ.

3. Вимога щодо обов'язкового продажу, встановлена пунктом 1 цієї постанови, поширюється на надходження в іноземній валюті 1-ї групи Класифікатора іноземних валют та банківських металів, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 04 лютого 1998 року № 34 (у редакції постанови Правління Національного банку України від 19 квітня 2016 року № 269) (зі змінами), і в російських рублях.

4. Уповноважений банк зобов'язаний попередньо зараховувати надходження в іноземній валюті, на які згідно з пунктом першим цієї постанови поширюється вимога щодо обов'язкового продажу, на окремий аналітичний рахунок балансового рахунку 2603 "Розподільчі рахунки суб'єктів господарювання" (далі – розподільчий рахунок).

5. Уповноважений банк зобов'язаний здійснити обов'язковий продаж надходжень в іноземній валюті відповідно до вимог цієї постанови:

без доручення клієнта;

виключно наступного робочого дня після дня зарахування таких надходжень на розподільчий рахунок.

6. На час дії цієї постанови інші нормативно-правові акти Національного банку України діють у частині, що не суперечить цій постанові.

7. Департаменту відкритих ринків (Пономаренко С. В.) після офіційного опублікування довести зміст цієї постанови до відома банків України для використання в роботі, а банкам України – до відома їх клієнтів.

8. Постанова набирає чинності з 16 червня 2017 року та діє до 13 грудня 2017 року (включно).

В. о. Голови

Я. В. Смолій